Atque primū quā exculta, quā ornata, quam ele-
gans haec lingua sit, ne ipsa quidē eloquij parē ri-
detur. Nihil n. incultū, nihil agreste, rude nihil
hic inueniendū existimo. tot ac tantis ornamentis
haec vna ē illustris, quot et ipsis reliquae oēs ex-
ornarj posse videntr. Aliam n. claritas extollit,
at difficultatis terror dejicit: aliā facilitate elu-
cescit, at sterilitate obscuratur: aliā foecunditas
illustrat, at verborū corruptio obtenebrat: a-
liā deniq; suavitate sine gravitate, aliā gravi-
tate sine suavitate respicit. Verbo: nulla tam
sincera donorum societate resplendet, quā nulla
vitiorum nubecula obtenebret: In sola lingua Be-
losga ita oīs decoris elegia pugnat, singulae
quae linguis conuenire sint, atque conspiciuntur do-
tes, vt tū singulae vincant, et triumphent.
Quidquid igitur Nationis, quidquid ornamenti aliae
oēs in se continent, id oē in vna lingua Gra-
conica, velut Apelles in Helena, Hac Auctor
depinxit. Testatur hoc singularissima illius autori-
tas, quā plurimū n. mō apud vulgares ac Plebeios, sed
et apud Principes, Reges, et Imperatores valuisse et
adhuc valere videtis. Plato ille Diuinus ita in